

Úvodní zpráva nastupujícího prezidenta RC Ostrava pro rok 2014/2015

Nastal čas rotování

Dnes nastává *Čas rotování* (napsal Petr Anderle v Opavském rotariánovi) a letos přišla řada i na mě. Dodržím zvyk, patřící k rituálu předávání funkcí, kdy nový prezident přednáší plénu svoji osobní vizi roku, který má spolu s klubem před sebou. Já se spíše podělím o pocity, s kterými přebírám funkci prezidenta klubu a doplním to o úkoly, které si sám sobě pro nastávající rok stanovuji.

Říkám-li „...přišla na mě řada“, vůbec to neznamena, že bych si pocty, být dočasným *frontmanem* Rotary klubu Ostrava, nevážil, a bral to jako šedivou nevyhnutelnost sledu událostí. Naopak!

Nemám však žádné velké trauma ani větší obavy z těžkostí nebo náročnosti funkce RCP. Pro rutinního manažera, kterým jsem se již před mnoha lety stal, to asi není po technice stránce žádný těžký úkol před kterým stojím. Jsme totiž spolkem vesměs vysoce erudovaných lidí (přítel Lukáš Ž. k tomu říkává – *zde o blbce nezavádíš...*), kteří jsou kvalitní nejen odborně a profesně, ale především morálně a lidsky. V klubu je velmi přátelské a tolerantní prostředí, a v klubu jsme také všichni dobrovolně. Jsou tu všichni dobří a hodní. To je naprosto ideální stav, který se nejspíš běžně v praxi manažerovi vůbec nestává, a který je fakt ideální pro relativně jednoduché zvládnání organizačních věcí, komunikace a dělby uvnitř klubu. Mohu se snad bez odsudku nadýmat pocitem, že funkci lze lehce ‚zvládnout levou zadní‘, protože jako profesionální manažer jsem již asi býval v mnohem obtížnějších situacích.

Jenže! Jenže, President současně tento klub reprezentuje, na veřejnosti jej zastupuje, vystupuje a hájí jeho zájmy, musí řešit a komunikovat jménem spolku, vytváří a udržuje jeho Image. K tomu rutina nestačí. Očekává se od Prezidenta, že je Osobností, váženou osobností s přirozenou morální autoritou a osobním kreditem. K tomu už jen praktická odbornost + manažerská rutina nestačí. To není jednoduché, to u mne vyvolává silný respekt. To je hlavní, z čehož mám obavu, zda těmto nárokům vždy vyhovím a zda ve funkci dostatečně obstojím, zda dokážu být správnou a vítanou tváří našeho Rotary Clubu Ostrava.

Považuji opravdu za čest, stát v čele tohoto úctyhodného spolku a mám z toho současně i velikou trému. Když jsem byl „přemlouván“ do práce v boardu klubu, myslel jsem, že se vykoupím nabídkou dvouleté práce sekretáře, bez zavedení pokračování až do funkce prezidenta klubu. Byl jsem ale vyjednávači „hrubě podveden...“ ☺ . Snažil jsem se minulý rok o dobrou práci sekretáře, nyní (a nebo později) ať lituje nějaký budoucí prezident RC, že mě, ochotného sekretáře, nemá k ruce... a nevyužil mé tehdejší konjunkturální nabídky.... ☺ k možnosti práce sekretáře klubu se vyhnout.

Nenadávejte mi prosím v neúspěšných situacích (jsem Člověk, nezdar může nastat) a tolerujte mě prosím jako „svého“ prezidenta, ač já jím nechtěl Ne z lenosti, ale opravdu z respektu k této funkci.

Moje vize – UBUNTU

Ten nehlavnější, celosvětový Prezident RI si vždy volí nějaké neotřelé motto svého funkčního období. Pro rok 2013/2014 to bylo: „**Měníci se Rotary mění životy**“ a nyní je to aktuálně „**LIGHT UP ROTARY**“, což se překládá různě – **Ať září** – nebo **rozsvit Rotary**. Obě hesla (loňské i to současné) se současně podařilo naplnit Lukáši Ženatému už v jeho období 2013/2014. Měnilo se Rotary - změno bylo řada. Od triviálních změn, jako byla nabídka 3 jídel v pozvánkách a objednávání z menu večeří přes web, od skutečnosti, že při schůzkách neměl Lukáš žádný ‚řetaz‘ na krku; i přes snahu o přesnější plánování klubových přednášek a programů schůzek, a pohotové vedení dokumentace schůzek a pokus o systém registru sledování a využívání Rotary ocenění, přes výrazně bohatší prezentaci klubu na Internetu a zavedení sdílené komunikace na Facebooku, až po další uvolnění atmosféry v klubu a dosahování pokroku v otevření se více klubu veřejnosti.

Také klub opravdu zářil! Oslavovali jsme: 20-té výročí obnovení činnosti klubu v r. 1993 a také 85. výročí vzniku Rotary v Ostravě. Pokládali jsme pamětní kámen Rotary u Lípy Rotary před Clarionem. Mihli jsme

se i v mediích při prezentaci příběhů, které jsme inicializovali nebo při tom asistovali. Klub loni obdržel výjimečné Uznání za svou práci, a někteří naši členové obdrželi významné Rotary ocenění.

Rotary Club Ostrava s prezidentem Lukášem Ženatým stíhal v jednom roce naplnit obě hesla – měnit se i zářit. Zahajovaný rok 2014/2015 nebude určitě už tak blýskavý, nečekají nás už žádná slavná výročí, nechystáme ani žádné revoluční změny. Heslo „Light Up Rotary“ mně ale ani nejde hladce z duše, upřímně se mě toto letošní motto ani moc nelíbí. Stejně jako přítel Ondřej Urban a další přátelé v klubu považují za důležité to, co skutečně děláme, a jak to děláme, než jak se o tom píše a prezentuje. Tedy netoužit se blýskat a zářit, ale být si hlavně jistý tím, že to co děláme, děláme správně! To nevylučuje snahu, dbát o správnou interpretaci toho co děláme a nebýt ani lhostejný k tomu, co si o nás na veřejnosti myslí. Být otevřeným klubem a vždy přístupným, stát se známým v dobrém slova smyslu, je významné.

Já bych si pro svou VERZI jedno ročního prezidentování zvolil **jméno UBUNTU**. Vypůjčil jsem si to slovo z názvu jedné verze software Linux, když jsem se dozvěděl, že prý v jazyce kmene jihoafrického kmene Zulu znamená: **... jsme tím čím jsme všichni, jsme takoví, jako je každý z nás.**

Chci tou volbou sdělit, že být jako klub dobrí nebo špatní je hlavně o tom, jaký dokážeme být každý sám. Činovník (krásné slovo používané Jaroslavem Zajícem) může být jenom moderátorem a podněcovatelem. Ale jaký je klub je opravdu v rukou každého z nás.

Nevím zda mi je, bude rozuměno... nejpozději po cestě z výroční schůze to však dojde všem ☺.

Chtěl bych ve své funkci pokračovat ve snaze o max. otevřenost v činnosti klubu, o neokázalou činnost zaměřenou současně jak na sebe dovnitř, tak na službu dobrovolně poskytovanou veřejnosti.

Jsem 21-tým prezidentem tohoto klubu. Dvacet jednička je shodou pro mne osobně významné číslo, číslo štěstí. Dvacet jedna je počet výhry hry Oko, pořadové číslo století..... Zajímavé číslo je mj. také i tím že každý (zdravý) savec (opička i slon) těžší než 3 kg prý močí přesně 21 sekund..... Předemnou prezidentovalo dokonalých 20 předchůdců a já bych skutečně nechtěl výsledky jejich práce pokazit.

Na školení PETS jsem si přečetl radu – zjistit si při přípravě na funkci slabiny klubu a zaměřit se pak ve své práci na ně.

Nezjistil jsem však slabiny klubu, klub je skoro dokonalý a bez chyb. V klubu panuje velmi přátelská a tolerantní atmosféra, pravidelně a početně se scházíme, máme pestrý svůj vnitřní život, dokážeme se postarat i pozitivní výstupy k širší společnosti, poskytujeme pomoc a šíříme přátelství. Jsme početný klub, činnost je proto pestrá a naše aktivity vzbuzují úctu. Nemáme aktuálně starost o to, zda se klub nerozpadne.

Jedinou chybu jsem našel, něco co může vzbudit obavu je **časová diskontinuita členství** v našem klubu. Klub je činný < 20 let (působí souvisle již 2x tak déle, než bylo umožněno prvorepublikovému RC). Více než polovina členů však vstupovala do klubu někdy v době zakládání klubu a více než ¼ členů klubu je v klubu déle než 10 let. Máme opravdu jen málo tzv. „čerstvých“ členů, věkově jsme jen málo diverzifikovaná skupina. To je nebezpečné pro dobu (a nastane), kdy *budeme odcházet na věčnost*.

Jak našemu klubu osud přál tím, že jsme ve svých řadách měli skvělého Vladimíra Káše, který v začátcích poradil *co Ano/ co Ne*. Myslím si, že bychom stejný nebo ještě lepší komfort měli zajistit i našim následovníkům a postarat se dobře o to, abychom nejen nevymřeli, ale i v kontinuitě předávali klubové žezlo. Jak to konkrétně zajistit? Pokud tu diskontinuitu vnímáme všichni stejně nebezpečně, chtěl bych Vás motivovat k praktické reakci. Chtěl bych vás/nás všechny zavázat, aby v průběhu příštích dvou funkčních období každý z nás učinil alespoň 1 identifikovatelný pokus naverbovat do klubu nějakého nového člena. Udělat fakticky alespoň jeden prokazatelný, neformální pokus ve lhůtě 2 let. Teď hned se ptám, jestli v tom někdo shledává špatný princip, nebo vidí takovou rozporuplnou věc, aby s tím nemohl souhlasit a musel odmítnout navrhovaný praktický krok. Považuji to za nesmírně důležité a snažím se s Vámi o tuto starostlivost podělit.

V dalších plánech, jak jako prezident spravovat klub, nechci předkládat žádné soutěživé náměty a nepředkládám nic ohromujícího, velkolepého. Jak jsem již na jiném místě napsal, hlavní mojí starostí bude dobře pokračovat a pokračovat v dobré práci. Jednoduše – budu se snažit, abych nepokazil práci svých předchůdců.

Nebojte se vůbec, že jako profesní ajťák budu práci našeho klubu digitalizovat. Elektronická komunikace je i pro mne pouhým nástrojem, ne cílem. Jediným kritériem využívání je to, aby technika smysluplně pomáhala, a odlehčovala organizování a administraci klubu. Já jsem si již dříve dal za úkol zavést pro klub určité vyspělejší formy podpory přes web a internetové médium, se misionářsky naivní snahou kultivovat své přátele ve schopnosti internet efektivně využívat, ale také s pomocí Internetu udělat výraznější posuv ve směru k větší otevřenosti RCO klubu ke společnosti. V tom bych chtěl pokračovat.

Především bych však chtěl dobře organizovat vnitřní činnost klubu a uspokojovat potřeby klubu, které na prvním místě vidím v možnosti přátelského setkávání se členů a ve schopnosti identifikovat se v sociální skupině lidí s podobným pozitivním pohledem na svět.

Program klubu, úkoly boardu, povinnosti členů

Konkrétní plány organizace činnosti RC Ostrava pro rok 2014/2015 stručně:

- Pokračovat ve všech opakovaných, tradičních projektech RC Ostrava (Struželka, podpora mladým z NVK, akce „Fish's for Dog's, ");
- Hledat a startovat nové projekty:
ROTARY AIR DAY (Open Intercity akce)
Výměna stáží středoškolských studentů ve spolupráci Bavorskými RC
- Dbát o obsahovou bohatost a pestrost pravidelných setkání členů, spolupracovat s okolními kluby;
- Schůzování více přenést na jednání boardu. Přizpůsobit zakládací dokumenty klubu nové legislativě ČR;
- Dořešit fungování / nefungování Rotaract klubu Ostrava City .

Ke své práci klub potřebuje nějaké peníze. Klub hospodaří s prostředky v objemu kolem ¼ mil. Kč za rok. V tištěné příloze je Plán provozního rozpočtu Rotary klubu Ostrava, který má jako hlavní příjmy z plateb členských příspěvků. Situace vyžaduje upravit členské příspěvky tak, aby hospodaření nebylo deficitní. Předchozí několika měsíční diskuze v klubu nevedla k názorovému sjednocení, co se týká diferenciaci výše členského příspěvku. Proto při stanovení nové výše již neuvažuje s žádnou levnější variantou a stejně jako v celém Rotary světě se počítá s jednotným příspěvkem u nás v Ostravě placeným dvěma pololetními platbami. Nová výše je s ohledem na Provozní rozpočet stanovena na 5.500 Kč/rok, tedy 2.750,- Kč za 1 půlroční období placených předem, před každým novým pololetím počínaje 1.7.2014. Jako kompenzace neblahého dopadu zdražení klubového členství pro některé nechť je skutečnost, že příspěvky do virtuální pokladny Nadace Vladimíra Káše budou vnímány jako dobrovolné a stanovuje se nyní jen doporučená výše ročního vkladu 1.000 Kč/rok (která však stejně stačit nebude).

Na členy klubu se obracím pouze a jen se třemi povinnostmi:

1. Platit včas členské příspěvky;
2. zvolit si nové klubové činovníky v 11/2014;
3. a chodit rádi na schůzky a Rotary setkání (akcentuji slůvko „rádi“....)

Jsme klubem „dobrovolníků“, jsme klub Rotary, který hájí jeho myšlenky a ideály. Chceme se o naše přátelství, tolerantnost a pozitivní přístupy dělit, a chceme poskytovat dobro a sloužit dobým věcem, pokud to umíme. Přeji sobě a všem ať rok 2014/2015 je úspěšným rokem.

Čeladná, 30. června 2014

Y's in Rotary / Ubuntu

Ivo FRANC

Prezident RC Ostrava 2014/2015